

СЕКЦІЯ «ІНОЗЕМНІ МОВИ»

УДК 372.811.111

Бикова Ю.О.

старш. викл. НУ «Запорізька політехніка»

ІНТЕРАКТИВНІ МЕТОДИ НАВЧАННЯ В ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ У ВНЗ

Тенденції розширення міжнародного співробітництва, а відповідно, міжкультурної комунікації, зумовили появу нових вимог до майбутніх фахівців: бути активними учасниками іншомовного професійного спілкування, досконало володіти правилами мовленнєвої поведінки під час комунікативного процесу.

Завдання викладача в цьому процесі полягає у використанні у своїй педагогічній практиці якомога ширшого спектра різноманітних методів і засобів навчання, що активізують навчальну та пізнавальну діяльність студентів у процесі вивчення іноземної мови; у стимулюванні зацікавленості предметом і матеріалом, що викладається.

В освітній діяльності як викладач, так і студент мають бути активними задля високого рівня володіння іноземною мовою, а навчання має бути інтерактивним: будуватися на успішному розв'язанні спільних завдань, впливаючи на дії кожного та доповнюючи одне одного.

Інтерактивне навчання змінює звичні форми надання навчального матеріалу на діалогічні, які ґрунтуються на взаємодії та взаєморозумінні.

Головна риса інтерактивного навчання - використання власного досвіду в ході вирішення проблемних питань.

Інтерактивне навчання - це особлива форма організації пізнавальної діяльності, метою якої є створення комфортних умов навчання, за яких кожен студент відчуває свою успішність та інтелектуальну спроможність. Тобто інтерактивний означає здатний до взаємодії, діалогу. Серед принципів інтерактивного навчання слід відзначити такі: принцип активності (залучення всіх учасників до активного спілкування, обговорення та розв'язання завдань); принцип зворотного зв'язку (заохочення до обговорення); принцип експерименту (спонукання до пошуку шукати нові шляхи розв'язання поставлених завдань); принцип довіри (розвінчання стереотипу пасивного учня, що сприймає готову інформацію від учителя); принцип рівності поглядів (відсутність нав'язування власної позиції).

Використання інтерактивних практик на заняттях сприяє розвитку стабільних навичок і вмінь студентів логічно та грамотно висловлювати свої думки іншою мовою, вести дискусію, визначати економічну,

культурологічну чи соціально-політичну проблему та пропонувати варіанти її розв'язання, що сприяє підвищенню мотивації у студентів. Тому вони охоче долучаються до роботи в таких групах чи командах, щоб презентувати результати своєї співпраці перед аудиторією.

Організації процесу багатосторонньої комунікації сприяє використання відповідних інтерактивних методів навчання, спрямованих на розвиток творчих здібностей студентів, орієнтованих на діяльність, що стимулює активність і винахідливість. До них можна віднести такі: парні та групові заняття іноземної мови, мозковий штурм, метод проєктів, обмін думками, парні інтерв'ю, рольові та ділові ігри, дискусії, дебати, круглі столи, тощо.

Різноманітні методи інтерактивного навчання можна розділити на дві великі групи: групові та фронтальні. Перші передбачають взаємодію учасників малих груп, другі – спільну роботу та комунікацію всієї групи.

Найбільш наближеною до викладання іноземної мови в освітніх організаціях вищої освіти є класифікація інтерактивних методів відповідно до комунікативної функції, тобто формування вмій і навичок підтримувати діалог, бути активним у діалогічному мовленні. Виділяють такі методи:

1. колективний або груповий (навчання студентів у малих групах, об'єднаних спільною освітньою метою);
2. діалогічний (різні види ігрових ситуацій, з якими фахівець може зіткнутися в реальному житті в іншомовній країні);
3. пошуковий (створення проблемної ситуації, яка вимагатиме активних дій пошукового характеру для вирішення певного завдання);
4. акторсько-творчий (створення гуртка або театру для розвитку творчих здібностей і навичок емоційного характеру);
5. консультативно-пізнавальний (використовуються за допомогою ІКТ з використанням Інтернет-ресурсів).

Наведена класифікація інтерактивних методів навчання іноземної мови спрямована на формування іншомовної комунікативної компетенції, при цьому: розвиває творчий підхід та емоційне забарвлення у спілкуванні, руйнує бар'єр нерішучості й сором'язливості при формуванні навичок підтримання діалогічного мовлення й переконання суб'єкта в раціональності власної думки, ознайомлює з культурою й побутом іншої держави, залучає до пошукової діяльності під час подолання морально-психологічного навантаження, перебуваючи в іншомовному закладі, а також сприяє розвитку інтерактивності в навчальному процесі.

Слід зазначити, що інтерактивні методи доцільно і виправдано використовувати в процесі підготовки майбутніх спеціалістів, оскільки

вони є перспективними технологіями в навчанні іноземної мови і визначають діалог як провідну форму навчально-пізнавальної інтерактивної взаємодії. Це передбачає комплексне застосування відібраних за принципами комунікативності та співпраці інтерактивних методів, засобів і форм навчання іноземної мови з метою досягнення оптимального результату.